

Въ пълно-то придаточно предложене подлежаще-то состои отъ мѣстоимение, а сказуемо-то отъ глаголъ, и такво-то предложене ся свързува съ части-те отъ главно-то предложене, кои-то оно опредѣлява, съ мѣстоимѣние относително или съюзы-те *ѣко, ѣковы, занѣ* и проч. како на пр. *книга, ѣже гвѣ ѣзвѣстна ѣсть, ѣчитъ ѣко необходимо ѣсть намъ повиноватиса родителемъ.* Тука — *ѣже ѣчитъ* е придаточно-то предложене отъ подлежаще-то *книга*; *ѣко необходимо ѣсть* е предложене отъ сказуемо-то *ѣчитъ*.

Въ скратено-то предложене глаголъ-а съ мѣстоимение-то относително ся скратява въ причастіе, а глаголъ-а съ мѣстоимение-то лично и съ союзъ-а ся скратява въ дѣепричастіе, или ся замѣнява въ допълнително слово. Така предложене-то *ѣже ѣзвѣстна ѣсть* може да ся замѣни съ причастіе *ѣзвѣстнаа*, а предложене-то *ѣко необходимо* е, можать да ся замѣнатъ съ допълнителны-те слова: о необходимости.

§ 80. Между части-те на главно-то предложене може да ся постави особенно предложене, и кое-то поради тоа може да